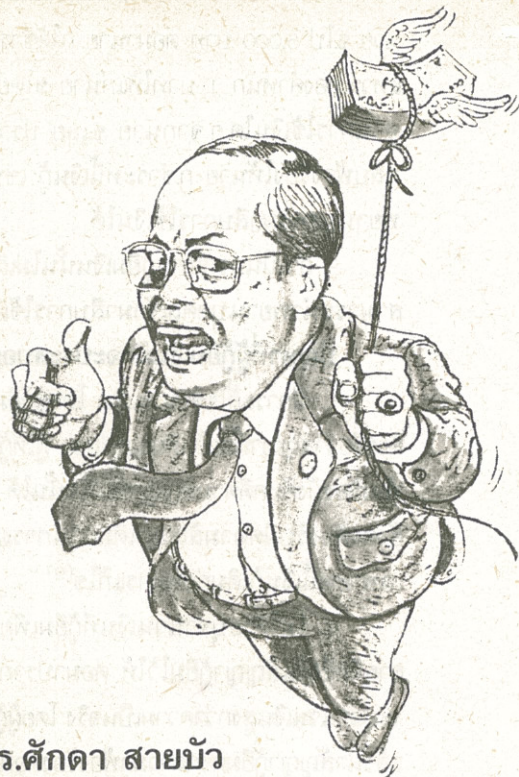

น่า

จะประกาศ เพิ่มค่าเงินบาท

ดร.ศักดิ์ สายบัว

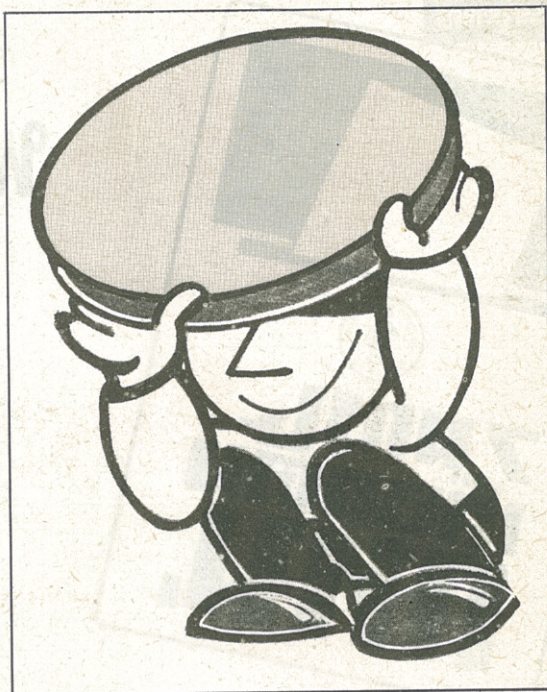
ปัญหาเศรษฐกิจที่ทุกคนดูจะเป็นห่วงกันมากในขณะนี้คือ ปัญหาเงินเฟ้อ บางท่านเห็นสมควรให้ใช้คำว่า “ราคาเฟ้อ” แทน “เงินเฟ้อ” ซึ่งทำให้เข้าใจผิดคิดว่า เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะเงินแต่อย่างเดียว ไม่ว่าจะเกิด เพราะมีเงินหมุนเวียนใช้จ่ายมากหรือด้วยเหตุปัจจัยอื่น ผลที่ทำให้เป็นปัญหาก็คือ ราคาสินค้าและบริการต่างๆ โดยทั่วไปสูงขึ้น เมื่อมาพิจารณาดูว่า “ราคา” ก็คือ อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินกับสินค้า ก็อาจกล่าวได้อีก นัยหนึ่งว่า ปัญหาเงินเฟ้อ หรือ ปัญหาราคาเฟ้อก็คือ ปัญหาค่าของเงินตกต่ำนั่นเอง รัฐบาลท่านออกเงินมาให้เราถือเราใช้กันใบละ 10 บาทบ้าง 20 บาทบ้าง 100 บาทบ้าง และ 500 บาทบ้าง และก็ดูเหมือนจะรับประกันกับเราว่าใช้ชำระหนี้ได้ถูกต้องตามกฎหมาย มีหนี้ 1,000 บาท ถ้าใช้ใบละ 10 บาทก็ 100 ใบ ใบละ 100 บาทก็ 10 ใบ ใบละ 500 บาทก็ 2 ใบ เป็นอันหมดพันธะหนี้สิน แต่พอถึงคราวที่เราใช้เงินเพื่อซื้อสินค้าและบริการที่เงินจะซื้อได้ทั้งหลาย ปรากฏว่าค่าของเงินจะเป็นอย่างไรก็สุดแล้วแต่ราคาของสินค้าที่ซื้อ

เท่าที่ทุกคนรู้นับแต่จำความได้ ค่าของเงินเมื่อ แลกกับสินค้าก็ลดลงทุกปี บางปีมาก ๆ เอาด้วย นั่นก็คือ ปีที่มีภาวะเงินเฟ้อ หากใคร ๆ ก็วิตกกังวลเรื่องภาวะเงินเฟ้อและอะอะวอยวายให้รัฐบาลควบคุมและแก้ไข ก็เป็นเรื่องที่น่าจะเห็นใจผู้ถือผู้ใช้จ่ายเงินทั้งหลาย และรัฐบาลก็ควรจะถือเป็นภาระความรับผิดชอบที่จะมีปล่อยให้เงินที่ท่านออกมาให้พวกเราถือและใช้กันมีอันต้องลดค่าหรือ มีค่าตกต่ำโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร หากรัฐบาล คิดว่ามีใช้ความรับผิดชอบที่จะรักษาค่าของเงินเมื่อแลกเปลี่ยนเป็นสินค้าทั้งสินค้าที่ผลิตในประเทศและนำเข้า จากต่างประเทศก็น่าจะประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน ผู้ถือผู้ใช้จ่ายเงินทั้งหลายของประเทศก็จะได้ว่ารู้ค่าของเงิน เป็นเรื่องตัวใครตัวมัน เป็นเรื่องนอกเหนืออำนาจควบคุม และความรับผิดชอบของรัฐบาลหรือใคร ๆ ทั้งนั้น

ทุกท่านคงยังจำได้ว่ารัฐบาลเคยประกาศลดค่าเงินบาท หรือประกาศเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินตราต่างประเทศซึ่งมีผลทำให้เราผู้ถือและผู้ใช้จ่ายเงินบาทต้องใช้เงินบาทมากขึ้นเพื่อแลกกับเงินตรา

ต่างประเทศจำนวนเท่าเดิม เหตุผลที่ท่านรัฐบาลต้องทำเช่นนั้นก็เพราะเศรษฐกิจตกต่ำ ดุลการค้าการชำระเงินขาดดุล ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศร่อยหรอ แม้จะมีผู้วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลในคราวนั้นอยู่บ้าง ผู้ถือผู้ใช้เงินบาททั้งหลายก็ยอมรับภาระที่อยู่ดี ๆ เงินก็หดหายไปโดยคุณณภาพ ปัจจุบันนี้เห็นรัฐบาลและใคร ๆ ก็คุยนึกคุยกันว่าเศรษฐกิจของประเทศเจริญก้าวหน้าและฐานะการค้าและการเงินระหว่างประเทศก็เข้มแข็งมั่นคงดังที่เคยเป็นมาช้านาน แล้วทำไมถึงปล่อยให้ค่าภายในของเงินบาทตกต่ำ (เงินเฟ้อ) และปล่อยให้ค่าภายนอกของเงินบาทคงเดิม (อัตราแลกเปลี่ยนในระดับเกือบ 26 บาท ต่อ 1 เหรียญสหรัฐฯ) พวกเราผู้ถือผู้ใช้เงินบาทน่าจะทวงเงินคืน เงินบาทเคยมีค่าอยู่ประมาณ 20 บาท ต่อ 1 เหรียญสหรัฐฯ ขอให้ธนาคารแห่งประเทศไทยพิจารณาประกาศเป็นลัก 23 บาทจากเกือบ 26 บาทในขณะนี้จะได้ไหม? ท่านพลเอกอาทิตย์ กำลังเอกซึ่งปัจจุบันเป็นผู้แทนราษฎรน่าจะเป็นผู้นำในการเรียกร้องรัฐบาลประกาศเพิ่มค่าเงินบาท เชื่อว่าธนาคารแห่งประเทศไทยคงจะไม่ขัดข้องเพราะฐานะดุลการค้า บัญชีเดินสะพัดไม่เป็นปัญหาและทุนสำรองเงินตราต่างประเทศก็สะสมไว้เพียงพอ และระบบบิรวรรตเงินตราของประเทศไทยก็เป็นระบบที่ยืดหยุ่นได้อยู่แล้ว เป็นแต่เพียงว่าท่านรัฐมนตรีคลังก็ไม่มีสั่งและผู้ถือผู้ใช้เงินโดยทั่วไปก็ไม่เรียกร้อง ถ้าจะมีปัญหาหน้อยก็คงตรงที่ว่า จะเพิ่มก็เปอร์เซ็นต์ดี ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในเรื่องนี้คงไม่มีใครเกินท่าน**ประธานที่ดีอาร์ไอ อาจารย์ไพจิตร เอื้อทวิกุล** เพิ่มค่ากับลดค่าก็คงใช้วิธีการคำนวณใกล้เคียงกัน ท่านคงจะยินดีให้คำแนะนำ

ถ้ารัฐบาลประกาศเพิ่มค่าเงินบาทรับรองปัญหาเงินเฟ้อจะทุเลาเบาบางลงทันที ตามฐานะและภาวะเศรษฐกิจอันแท้จริงของประเทศ ก็มีข้อเท็จจริงและเหตุผลที่ทำให้เชื่อได้ว่าค่าภายนอกอันแท้จริงของเงินบาท ณ ขณะนี้น่าจะสูงกว่าค่าตามอัตราแลกเปลี่ยนในตลาด นั่นก็คือ เมื่อสินค้าและบริการของประเทศไทยเป็นที่ต้องการของผู้ซื้อทั้งภายในและภายนอกประเทศเป็นอย่างมาก มีภาวะความต้องการเกินกำลังผลิตที่มีอยู่ ถ้าจะขึ้นราคาจำหน่ายบ้างก็คงยังขายได้ เงินบาทแพงขึ้น

ก็คงทำให้การซื้อขายสินค้าและบริการรวมทั้งการมาลงทุนในประเทศไทยลดน้อยลงบ้าง ซึ่งก็เป็นทางอันถูกต้องที่จะผ่อนคลายภาวะเงินเฟ้อ ที่จะขยายเศรษฐกิจกันปีละกว่าร้อยละ 10 ต่อปี โดยมีให้เกิดแรงกดดันเงินเฟ้อเลย นั่นก็เป็นเรื่องที่เล็งผลลิตจนเกินการ เอาขนาดร้อยละ 6-8 ต่อปี โดยระดับราคาโดยทั่วไปเพิ่มไม่เกินอัตราร้อยละ 2-3 ต่อปีก็วิเศษนักหนาแล้ว สินค้าจากต่างประเทศเพื่อการลงทุนการผลิตและการบริโภคคิดเป็นเงินบาทก็คงถูกลง นับเป็นการตรึงต้นทุนการผลิตและระดับราคาสินค้าโดยทั่วไป

คิดอะไรกว้างไกลยุ่งยากก็เห็นคิดกัน เก็บภาษีมรดกเออ เก็บภาษีกำไรจากการขายหุ้นเออ ควบคุมสินค้าบางประเภทเออ ลดศุลกากรขาเข้าเออ ทำไมไม่มีใครคิดถึงประกาศเพิ่มค่าเงินบาทบ้างทั้ง ๆ ที่ไม่ยุ่งยาก เข้าใจง่ายและได้ผลทันตาเห็น หรือธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวงการคลัง และรัฐบาลไทยจะบอกผู้ถือและผู้ใช้เงินบาททั้งหลายว่า เงินบาทมีสิทธิลดค่าเท่านั้น และการประกาศเพิ่มค่าเงินบาทเป็นเรื่องเหลวไหล หาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์หรืออื่นใดสนับสนุนไม่ได้เอาเลย. □